

Život Panny Márie (XIV): Svadba v Káne

V Káne sú spolu Ježiš a Mária.
Prostredníctvom Panny Márie
tu Ježiš urobil prvý zázrak,
ktorý novomanželov potešil.

10.05.2021

Akonáhle sa skončilo dlhé obdobie života v Nazarete, začal Pán kázať o príchode Božieho kráľovstva. Všetci evanjelisti uvádzajú začiatok tejto novej etapy prijatím krstu, ktorý udeľoval Ježišov predchodca na brehu Jordána. Viac-menej len svätý Ján hovorí o prítomnosti Panny

Márie na začiatku verejného života Ježiša. „Na tretí deň bola v Káne Galilejskej svadba. Bola tam aj Ježišova matka“ (Jn 2, 1).

Po prvotnom prečítaní textu môžeme jednoducho povedať, že Ježiš uskutočňuje zázrak na želanie svojej matky. Svadby trvali sedem dní a v takej malej dedinke ako bola Kána je pravdepodobné, že sa slávnosti zúčastnili takmer všetci jej obyvatelia. Ježiš tam bol prítomný aj so svojimi prvými učeníkmi.

Nemôžeme sa čudovať, že pri takom počte ľudí víno nakoniec došlo.

Mária, vždy pozorná k potrebám druhých, bola prvá, kto si to všimol a povedala to svojmu Synovi: „Nemajú víno“ (Jn 2, 3). Po odpovedi, ktorú nie je ľahké interpretovať, Ježiš vypočul prosbu matky a uskutočnil veľký zázrak premenenia vody na víno.

Ale to, na čo chce Ján poukázať, sa tu nekončí. Keď svätý Ján písal,

osvietený Duchom Svätým, na konci svojho života evanjelium, mal Ježišove zázraky a učenie dôkladne premeditované. Prenikol hlboko do významu tohto prvého zázraku a jeho zmysel ďalej prehľbuje. Tak to i v poslednej dobe potvrdzuje Magistérium Cirkvi, keď prijíma závery, ku ktorým dospeli štúdie Svätého písma v posledných desaťročiach.

Chronologická presnosť, s akou evanjelista umiestňuje do textu túto udalosť, má hlboký význam. Podľa knihy Exodus, Boh, aby uzatvoril zmluvu s Izraelom, zjavil sa tretí deň po tom, ako prišli na horu Sinaj. Teraz, tretí deň po návrate z Galileje v spoločnosti prvých učeníkov, ukáže Ježiš svoju slávu prvýkrát. Na druhej strane, k plnému osláveniu jeho ľudstva prišlo tretí deň po jeho smrti, pri vzkriesení.

Okrem historickej skutočnosti tejto svadby Ján zdôrazňuje, že prítomnosť Márie na začiatku a konci Ježišovho verejného života je v súlade s nadprirodzeným plánom. Zdá sa, že dôraz, s akým sa Pán obracia na Máriu v Káne – nazýva ju ženou, nie matkou – naznačuje svoj zámer pripraviť rodinu založenú nie na pokrvných zväzkoch, ale na viere. Podvedome nám príde na myseľ, že rovnakým spôsobom sa obrátil Boh na Evu v raji, keď slúbil, že z jej potomstva vzíde Spasiteľ (pozri Gn 3, 15). V Káne preto Mária zisťuje, že jej materské poslanie nekončí na prirodzenej rovine: Boh s Ňou počíta ako s duchovnou matkou učeníkov jej Syna, u ktorých sa od tejto chvíle, vďaka zásahu v blízkosti Ježiša, začína rodiť viera v slúbeného Mesiáša. Potvrdzuje to samotný svätý Ján na konci rozprávania: „Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu.

A jeho učeníci uverili v neho (Jn 2, 11).

Pomerne veľká časť študijných textov potvrdzuje, že táto svadba je symbolom spojenia Slova s ľudstvom. Oznamovali to už proroci: „Uzavriem s vami večnú zmluvu (...) Národy, čo ťa nepoznajú, pribehnú k tebe“ (Iz 55, 3 – 5). Otcovia Cirkvi vysvetľovali, že voda v kamenných džbánach, určených k očisťovaniu židov (Jn 2, 6), je symbolom Starého zákona, ktorý Ježiš privedie k dokonalosti novým zákonom Ducha, vtlačeným do ľudských srdc.

Nová zmluva slúbená v Starom zákone pre mesiášsku dobu sa oznamovala formou svadobnej slávnosti. Bola tu hojnosť všetkého, zvlášť vína. Je významné, že v rozprávaní svätého Jána je práve víno centrom diania: spomína sa päťkrát a zdôrazňuje, že víno, ktoré Ježiš svojou mocou premenil, je

lepšie ako to, ktoré dostali (porov. Jn 2, 10). Tiež je pozoruhodné množstvo vody premenenej na víno, bolo to viac ako 500 litrov. Táto hojnosť je typická pre mesiášsku dobu.

„Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina“ (Jn 2, 4). Nech už je význam týchto slov akýkoľvek (s ohľadom na tón jeho hlasu, výraz tváre a podobne), je jasné, že Panna Mária nestráca dôveru v svojho Syna. Ponecháva otázku nezodpovedanú a vyzýva služobníkov: „Urobte všetko, čo vám povie“ (Jn 2, 5). To sú zároveň jej posledné slová zaznamenané v evanjeliu.

Táto krátka veta znie ako ozvena odpovede izraelského ľudu Mojžišovi, keď on ako Boží zástupca požiadal o ich súhlas so zmluvou na Sinaji: „Budeme robiť všetko, čo hovoril Pán“ (Ex 19, 8). Títo muži a ženy veľakrát zmluvu s Pánom nedodržali.

Služobníci v Káne naopak poslúchli pohotovo a úplne. Ježiš povedal obsluhujúcim: „Naplníte nádoby vodou!“ Naplnili ich až po okraj. A prikázal im: „Teraz načrite a zaneste starejšiemu!“ A oni zanesli. (Jn 2, 7 – 8)

Mária vložila svoju dôveru v Pána a urýchlila tak okamih jeho mesiášskeho pôsobenia. Predchádza vo viere apoštolov, ktorí uverili v Ježiša až po uskutočnení tohto zázraku. Panna Mária spolupracuje so svojím Synom už v prvých okamihoch, v ktorých sa formuje nová Ježišova rodina. Zdá sa, že to tak naznačuje i evanjelista, keď svoje rozprávanie končí nasledujúcimi slovami: „Potom zišiel on i jeho matka a bratia i jeho učeníci do Kafarnauma, kde zostali niekoľko dní (Jn 2, 12). Všetko je pripravené na to, aby Pán hlásaním evanjelia, svojimi slovami a skutkami začal budovať Boží ľud – Cirkev.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/zivot-panny-marie-xiv-
svadba-v-kane/](https://opusdei.org/sk-sk/article/zivot-panny-marie-xiv-svadba-v-kane/) (19.03.2026)